

Zones d'Implantació Prioritària: plou sobre mullat

El govern presenta les zones d'implantació prioritària de l'energia eòlica i, tot i que la informació vehiculada pels mitjans de comunicació fa referència a una visió ben estudiada, que si “molinos para todos”, que si participació ciutadana, que si transparència, etc. ens trobem malauradament amb una manera de fer perversa que torna a desapropiar una oportunitat de posar racionalitat i criteris realment sostenibles en una tema viciat de lluny.

1. És perversa la presentació equilibrada d'un repartiment teòric que no diu que tots projectes els que van iniciar el tràmit abans del 2006 (no només els aprovats) no es veuen afectats ni pel decret ni pel mapa, ni per les denúncies de violacions mai no respostes. I a la Terra Alta ja n'hi ha 13 d'aprovats (i dels grans!), si a partir d'ara se la proclama zona d'implantació prioritària... El desequilibri està servit, disfressat, però servit. Temps al temps.

2. No hi ha enlloc cap mapa de les zones complet, ni es troba en el web del Departament de Medi Ambient ni en cap altre. Només tenim un llista d'ajuntaments “afectats”. Bona informació i transparència? Per cert, el que sí que hi ha al web del DMAH és el mapa i decret de Convergència i Unió!

3. La participació, el consens, un cop més també, i malgrat els discursos, es queda en paraules buides. Al Priorat hi va haver una feina de consens que es plasmà en un Acord que els mateixos que el van signar s'han dedicat a boicotejar. Diu molt de la coherència d'uns i altres.

4. I encara la participació... Que només els ajuntament tinguin la informació i que en 10 dies hagin hagut de dir-hi la seua, que a més no serà vinculant, no mereix cap comentari, en tot cas recorda certs procediments poc transparents i rifes diverses. Hi ha ZDP que corresponen a projectes ja existents.

Tot això, és clar, sense entrar a fons en la manca de criteris creuats que la necessària planificació energètica hauria de tenir: eficiència, estalvi, flexibilitat, sostenibilitat mediambiental i paisatgística, equilibri territorial, etc. Criteris creuats que s'articulin (no només mots encadenats en un text o un discurs) sinó en **models valents**, com el que es derivaria dels estudis que demostren que es poden instal·lar aerogeneradors i plaques solars en zones industrialitzades si “rebaixem” una mica el *guany* de les empreses i augmentem el benefici col·lectiu.

Però ens hem trobat, també amb un govern “d'esquerres” que només el criteri economicista ha marcat realment la pauta, és a dir que qui imposa el model són les grans companyies elèctriques, com el mateix pla d'energia del tripartit admet:

“Com a activitat liberalitzada, la producció d'energia elèctrica (tant en règim ordinari com especial) depèn de les decisions d'inversió dels agents del sector i no pot ser fixada, en l'actual marc regulatori, per l'administració.” (Pla de l'Energia, p.227; Cap. 7, Pla d'infraestructures energètiques)

A partir d'aquí podem entendre moltes coses.